

Ryszard III

(pdf lekko poprawiony – cały)

**Świetny spektakl w reżyserii Feliksa Falka ze znakomitą rolą Andrzeja Seweryna – warto zobaczyć !
Ryszard III jako potwór, co jest niezgodne z prawdą historyczną, jednak Szekspir tak to napisał –
propagandowo dla sławienia dynastii Tudorów.**

Jedna z „królewskich” tragedii Williama Szekspira w reżyserii Feliksa Falka. Spektakl z 1989 roku zaliczono do Złotej Setki Teatru Telewizji. Historia Ryszarda III, ostatniego króla z dynastii Plantagenetów, panującego w latach 1483-85, jednego z najbardziej kontrowersyjnych władców Anglii. Historycy opisali Ryszarda III jako przebiegłego gracza politycznego, pozbawionego skrupułów w rządzeniu i szaleńczo odważnego w walce, demagoga chętnie dającego popisy niezwykłej dyalektyki. Szekspir utrwalił taki właśnie wizerunek – osoby bezwzględnej, którą pcha do działania ambicja i zdobycie władzy, a także chęć powetowania sobie krzywd doznanych od natury i ludzi. W inscenizacji Feliksa Falka wielką kreację aktorską stworzył występujący w roli tytułowej Andrzej Seweryn. Nakreślił portret człowieka tragicznego, z urażoną miłością własną, który nie chce zaakceptować swego losu. W swojej interpretacji wizerunku „czarnego władcy” przesunął akcent w stronę poszukiwania motywacji działania „złego bohatera” i genezy zła. Próbując uzmysłowić nam, w jakich warunkach ono się rodzi, przy okazji studium życia okrutnika, wybitny aktor spróbował obnażyć mechanizmy zła, które jest też częścią naszego świata.

Ryszard, książę Gloucester, jest tak szpetny, że „nawet psy wyją, gdy kuśtykając koło nich przechodzi”. Człowiek odepchnięty przez innych, z premedytacją postanawia zostać łajdakiem, który krzyżuje ludzkie losy, nie wahając się nawet popełnić zbrodni. Planuje szereg intryg, które doprowadzają do uwięzienia i zamordowania księcia Clarence'a (Krzysztof Globisz), a następnie do śmierci drugiego brata, króla Edwarda IV (Jerzy Bińczycki). Mianowany regentem za małoletniego Edwarda V, postanawia poślubić piękną lady Annę. Wszyscy wokół go nienawidzą – owdowiała królowa Elżbieta (Anna Polony) i jej stronnicy, i stara królowa Małgorzata (Ewa Mirowska). Książę Gloucester, górujący nad otoczeniem inteligencją i niewiarygodną wręcz zdolnością wpływania na ludzi, rozpoczyna usianą nowymi ofiarami, bezwzględną walkę o tron. Wreszcie doprowadza do tego, że poddani sami proszą go, by przyjął koronę. Król Ryszard III jest już pewien, że teraz nikt mu się nie sprzeciwi...

W spektaklu wystąpili także m.in.: Mirosława Dubrawska (Księżna Yorku), Jolanta Piętek (Lady Anna), Wojciech Wysocki (Książę Buckingham), Jerzy Trela (Henryk, Hrabia Richmond, później Henryk VII), Ryszard Sobolewski (Lord Stanley), Edward Lubaszenko (Lord Hastings), Marian Dziędziel (Sir Ryszard Ratcliff), Andrzej Hudziak (Sir William Catesby)

Autor: William Szekspir

Reżyseria: Feliks Falk

Realizacja TV: Stanisław Zajączkowski

Zdjęcia: Adam Mrzygłocki

Scenografia: Bolesław Kamykowski

Kostiumy: Barbara Ptak

Muzyka: Jan Kanty Pawluśkiewicz]